

K. Pedersen: Den højtærede Socialminister underkendte Værdien af den Undersøgelse, der er foretaget angaaende Arbejdskraften i Landbruget. Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om, paa hvilket Grundlag denne Undersøgelse kom til at foregaa.

Spørgsmaalet blev rejst udefra over for De samvirkende Sogneraadforeningers Hovedbestyrelse, om vi ikke vilde tage den Sag op, da der var almindelige Klager i Sogneraadene fra Landboerne over, at der samtidig med, at Kommunerne satte Arbejde i Gang, var saa stor Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget. Oprindeligt var det Sogneraadenes Tanke selv at undersøge Spørgsmaalet, men vi var bange for, at man, hvis vi ikke havde Statistisk Departement bag os, vilde drage Resultatet i Tvivl, naar det forelaa. Derfor rettede vi gennem Indenrigsministeriet en Henvendelse til Socialministeriet, hvorved vi fik en Forhandling om Spørgsmaalet. Det resulterede i en Forhandling med Statistisk Departement, og vi blev enige om Skemaet. Oprindeligt vilde vi have haft Undersøgelsen noget mindre omfattende, men da blev det udtrykkelig sagt til os af Socialministeriet: Nej, Spørgsmaalet maa undersøges til Bunds, saa at man, naar et Resultat foreligger, har noget at bygge paa. Jeg ved endvidere, at man var bange for de store Udgifter, der var forbundet dermed, men man veg altsaa ikke tilbage for det, og derfor forbavser det mig i allerhøjeste Grad, at den højtærede Socialminister nu underkender den Undersøgelse, der er foretaget. Jeg tror, at dette Arbejde er gjort saa samvittighedsfuldt i Kommunerne, som man nu engang kan gøre den Slags Ting, og jeg havde ventet, at Resultatet, naar vi gik den Vej, som Tilfældet har været, vilde blive anerkendt.

Maa jeg i Forbindelse med dette Spørgsmaal med Henblik paa andet statistisk Materiale gøre den Bemærkning, at jeg tror, det vil være uheldigt, om man, naar der er tilvejebragt et Resultat, straks underkender det i den Grad, som den højtærede Socialminister har gjort her i Dag. Det konkrete Spørgsmaal, der voldte Vanskelighed, var, at Socialministeriet ønskede undersøgt, hvad Løntilbudene havde været. Det foreligger der ogsaa Oplysninger om, og med Hensyn til Arbejdskraften viser det sig, at det særlig er for Arbejdere i Alderen mellem 17 og 21 Aar, der har været stort Behov.

Ordføreren (Stensballe): Det ærede 13de tingvalgte Medlem (A. Johansen) vilde hævde, at naar jeg havde ment, at

det, Kommunerne kunde vinde, laa omkring et Par Millioner, havde jeg dermed slaaet fast, at den sociale Hjælp kun var en Trediedel af den vedtægtsmæssige Understøttelse. Det kan det ærede Medlem ikke lægge deri. Jeg udtalte samtidig en Beklagelse af, at vi ikke, da Lovforslaget blev fremsat, fik en Opgørelse fra Ministeriet. En saadan havde vi ikke i Fjor, og vi har heller ikke faaet den i Aar. I øvrigt maa jeg da sige som i Fjor, at det er ikke alle, som er berettigede til at faa forsikringsmæssig Hjælp, der, hvis et saadant Lovforslag vedtages, ogsaa kan faa social Hjælp, thi der er adskillige, hvis økonomiske Forhold er af en saadan Art, at de ikke er berettigede dertil. Alle de smukke Tanker, som har gjort sig gældende baade hos det ærede Medlem og den højtærede Minister om Karrighed ude paa Landet, er derfor i hvert Fald ikke baseret paa de Ord, jeg har udtalt i Dag.

Den højtærede Minister var inde paa Spørgsmaalet om nu at kræve en Afgørelse. Ja, jeg spurgte allerede før Jul den højtærede Minister, om vi ikke kunne faa fremmet Arbejdet mere i Udvalget og faa alle de Forslag, som den højtærede Minister vilde fremkomme med i Løbet af denne Rigsdagsamling. Da ønskede Ministeren ikke at faa en Afgørelse, derfor henviste vi Sagen til Udvalg, og jeg skal ikke beklage mig, thi vi staaar selvfølgelig ved vore Meninger nu som dengang. At vedtage Lovforslaget i den foreliggende Form vil jeg ikke kunne give Tilsagn om og har heller ikke gjort det, selv om jeg kunde ønske en Revision af Arbejdsløshedsloven. Jeg har sagt tidligere, at der kunde være Momenter i et saadant Lovforslag, som vi kunde tage op og være med til at overveje, endogsaa velvilligt. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister om, at det var rart at faa saa mange arbejdsløse som muligt bort fra Socialkontorerne; forhaabentlig lykkes det efterhaanden at faa saa mange bort derfra, i Særdeleshed naar vi kommer igennem Krisen og der bliver gjort tilstrækkeligt, saa at Erhvervene faar bedre Vilkaar, ikke mindst Landbrugserhvervet. Og naar Arbejdsløshedskasserne bliver bedre konsolideret, er der en naturlig Opgave for dem at tage op derved, at de kan forøge det vedtægtsmæssige Dageantal; dette er jo højst forskelligt de forskellige Steder. Det, vi for vort Vedkommende ikke kan være med til, er at fravige de Forudsætninger, som var til Stede, dengang Socialloven blev vedtaget, ved nu at gaa med til en midlertidigt isoleret Lovgivning. Det vilde